

13. Mingitlokomungosp of Ukraine (2009), Resolution “On approval Method for determining replacement value of green space”, Ofitsijnyj visnyk Ukrainy, vol. 48, art. 1635.
14. The Cabinet of Ministers of Ukraine (1999), Resolution “On taxes to calculate the amount of damage to vegetation within cities and other settlements”, Ofitsijnyj visnyk Ukrainy, vol. 14, art. 110.

Рецензент: Олійник Н.І., д.держ.упр., доцент

УДК: 354+18

Ільницька Л. В.,
к.філос.н.

СИСТЕМНО-ІНФРАСТРУКТУРНИЙ ВИМІР ІНФОРМАЦІЙНИХ МЕХАНІЗМІВ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Анотація. Виняткова абсолютизуюча актуальність системно-інфраструктурного виміру якісного налаштування та звернення до інформаційних джерел антикризового буття дозволяє в межах даного дослідження провести чіткий аналіз сучасних потужних поглядів стосовно розгляду взаємодіючих понятійних елементів внутрішньої природи механізмів державного управління.

Ключові слова: системно-інфраструктурний вимір, механізми державного управління.

Ильницкая Л.В.,
к.филос.н.

СИСТЕМНО-ИНФРАСТРУКТУРНОЕ ПРОСТРАНСТВО ИНФОРМАЦИОННЫХ МЕХАНИЗМОВ ГОСУДАРСТВЕННОГО УПРАВЛЕНИЯ

Аннотация. Исключительная абсолютизирующая актуальность системно-инфраструктурного измерения качества настроек и обращения к информационным ресурсам антикризисного бытия разрешает в рамках данного исследования провести четкий анализ важных современных взглядов на рассмотрение взаимодействующих элементов внутренней природы механизмов государственного управления.

Ключевые слова: системно-инфраструктурное измерение, механизмы государственного управления.

I' nitska L.V.,
PhD

SYSTEM-INFRASTRUCTURAL SPACE OF INFORMATION MECHANISMS OF THE STATE MANAGEMENT

Annotation. The exclusive absolutising urgency of system-infrastructural measurement of quality of options and the reference to information resources of anti-recessionary life resolves within the limits of given research to carry out the accurate analysis of important

modern views on consideration of co-operating elements of the internal nature of mechanisms of the state management.

The argument of methodological immersing on Wednesday of system-infrastructure measurements of the state control is underlined by promising perspectivity of innovative program approach on character of increasing modern transformations of progressing life.

Base principles of theoretical variety of opening of the various points of view concerning definition of the full internal terminological nature of "system-infrastructure measurements", in author's opinion, lie in such conceptual elements as "a social infrastructure" and "a system infrastructure".

Key words: the system-infrastructure space, the mechanisms of the state management.

Постановка проблеми у загальному вигляді полягає у здійсненні наукового дослідження процесів формування логічних механізмів прояву сходження впливу системно-інфраструктурних способів аналізу скоординованого державницького поступу у контексті багатовимірності аналітичних можливостей поглядів на державне управління, як на особливий зразок рівноваги та перспективної, всезагально потрібної, непорушної доцільності.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. З огляду на мало вивчений предмет запропонованої проблематики та унікальність зазначеного способу аналізу механізмів державного управління в контексті системно-інфраструктурних вимірів, тим не менш, перелік джерельної бази пов'язується, в першу чергу, з дослідженнями, які окремо присвячуються всебічному огляду інформаційного сполучника як взаємодіючого термінологічного носія – сприятливого та корисного у вирішенні новітніх інноваційних завдань управління, як приклад, варто навести роботу Шарія В. І. "Антикризові технології як механізм реалізації цілей державного управління" [4], а, по-друге – слід згадати декілька, що важливо, вітчизняних наукових розвідок, де вперше в історії української суспільно-гуманітарної галузі розвитку згадується системно-інфраструктурний показник обґрунтування іншого теоретико-методологічного становлення. Відтак, авторське усвідомлення практичної доцільності системно-інфраструктурного ресурсу управління втілюється у не надто довгому за обсягом переліку праць, куди увійшли: монографія Нікітіна І. А. "Ідея освіти чи зміст освітньої політики" [6] та ґрунтовне дослідження провідних українських дослідників Андрущенко В. П. та Михальченко М. І., яка має назву "Сучасна соціальна філософія" [5].

Невирішені раніше частини загальної проблеми, яким присвячується стаття. Актуальність порушеної теми пов'язана із малодосліджуваними аспектами спрямованого аналізу механізмів державного управління у зв'язку із оглядом інноваційного режиму надвичайної організації системного адміністрування та контролю за арсеналом багатоваріантних змін, які, зрештою, і виникають під час проведення необхідних процесів реформування соціально-економічної

площини життя. Тому автором даного дослідження і використовується та вводиться в обіг понятійне сполучення – системно-інфраструктурний вимір якісного налаштування та звернення до інформаційних джерел подолання кризового поступу в межах аналітичних можливостей теоретичного рівня виявлення корисних наукових поглядів на домінуючий вимір механізмів державного управління, як на винятковий практичний зразок соціально-економічного прогнозування омріяної рівноваги.

Мета і завдання статті визначаються спробою розкрити засобами та механізмами управлінської діяльності потужний аналітичний осередок вітчизняної наукової школи, аналіз якої в межах актуальних способів координації системно-інфраструктурного виміру інформаційних чинників налаштування на прогресуючу хвилю антикризового майбуття, є теоретичною ланкою наближення до довершеного відтворення яскравого та сучасного інноваційного поступу людства.

Виклад основного матеріалу. Аргументація методологічного занурення у середовище системно-інфраструктурних вимірів державного поступу підкреслюється багатоочікуваною перспективністю інноваційного налаштування на трансформаційний характер прогресуючого буття. Центральною частиною системних поглядів на інформаційну складову відтворення рівноваги життєвоважливих ресурсних надбудов управлінського виміру цілепокладання є сучасний базовий конгломерат інформаційно-аналітичного накопичення досвіду адміністрування та контролю, який покладений в основу системно-інфраструктурного насичення площини вимірювання існуючих об'ємних похідних величин механізмів державницького управління. Зразковий понятійний альянс системних та інфраструктурних чинників демонструє спроможність долучати можливості різномонітних наближених галузевих підходів щодо проблеми координації аргументованого поєднання термінологічної сфери тлумачення перспективних програмних паралелей організації управлінського середовища найвищого виміру, де дієвий сполучник стійкого наукового споглядання, в ролі якого активно виступає дотична структура механізмів, саме завдяки їм вдається на теоретичному рівні класифікувати споріднені, проте і ускладнені чинники управлінського впливу.

Зрештою, вітчизняний дослідник Малиновський В. Я. стверджує, що механізми державного управління – це певна "сукупність засобів організації управлінських процесів та способів впливу на розвиток керованих об'єктів, що базуються на принципах наукової обґрунтованості, об'єктивності, цілісності, узгодженості з використанням відповідних методів управління, спрямованих на реалізацію цілей державного управління" [1]. Наукове узагальнення на підставі внутрішніх системних якостей призводить на понятійному рівні до сприйняття органічних структурних об'єднань, в

даному разі – механізмів управління вже як цілісних послідовних принципів інфраструктурної взаємодії, бо кореляція до "засобів організації управлінських процесів" і "способів впливу на розвиток керованих" явищ дозволяє залучати до аналізу інноваційні функціонально-важливі сполучники, тому що відбувається відображення "структурно-функціонального змісту процесу управління", де вже, в свою чергу, інфраструктурне насичення доволі чітко проглядається у певній періодизації – функціональній послідовності виразних якостей-вимірів впливового накопичення особливого управлінського змісту. Адже, за словами колективу вітчизняних авторів, які вельми поглиблено вивчали поєднувані між собою елементи спільного державно спрямованого механізму, Г. Одінцової, В. Дзюндзюка, Н. Мельтюхова, Н. Миронова та О. Коротич – зазначені складники аналізу керуючих механізмів державницького нагляду поєднуються ще й з багаторівневою "послідовною реалізацією дій", одним із проявів якої слугує "функціональна діяльність з використанням відповідних їй форм і методів управління". Таким чином, слід підкреслити, що саме "склад елементів та порядок функціонування механізмів державного управління визначається метою, засобами впливу на об'єкт, зв'язками між елементами системи, наявністю ресурсів та можливостей конкретної ситуації. Обов'язковими елементами є цілі, принципи, функції, методи, інформація, технологія та технічні засоби" [2, с. 421].

Звернення до інформаційної складової рівномірності у структурі взаємодіючих механізмів державного управління виявляється як процес "надійної роботи виробничої системи з оптимальною потужністю і є одним із найбільш важливих завдань системно-адміністративної сфери. Іншим життєво-важливим завданням є виключення проблем, пов'язаних із недостатньою кількістю проведеного тестування та забезпеченням оптимального розподілу доступних ресурсів. Гарно спланована надбудова системної інфраструктури і процесів управління у нових розробках і у модифікаціях системних надбудов зможуть допомогти на системному рівні адміністративно швидко подолати та відсунути ці проблеми" [3]. Отже, звісно: системний режим інфраструктурності виявляється у логічних зв'язках послідовних виконаних планомірних дій оперативних можливостей системного аналізу.

Врешті-решт, системний підхід у взаємодії з інфраструктурним режимом дозволяє активно досліджувати антикризові технології, де сполучник "механізм державної дії" співіснує у вигляді допоміжного взаємодіючого елемента реалізації цілей державного управління. Принагідно варто зазначити, що і український дослідник Шарий В'ячеслав Іванович вказує на те, що у зв'язку із історичними трансформаційними змінами виникає потреба в "комплексному аналізі проблеми становлення й розвитку антикризових технологій, адаптації та впровадженні практичного

досвіду... і одночасно проведенні розробки інноваційних вітчизняних антикризових технологій". Тобто, мова йде про необхідність усвідомленого формування " нової моделі реалізації державного управління як інструменту раціональної творчої дії із запобігання кризам і кризовим явищам або їх подолання на певних територіях України, що сприятиме розв'язанню нагальних суспільних проблем" [4, с. 3]. Знову ж таки, до системного підходу звертались і провідні вітчизняні теоретики такі, як Віктор Андрущенко та Микола Михальченко. Відтак, вони вводять у науковий обіг поняття "соціальна інфраструктура" [5, с. 366], де термінологічна сутність цього понятійного осередку фахово характеризується за доцільним рівнем якісного супроводу всезагального активного абсолютного розвитку системи, організаційна природа якої є теоретично укоріненою у базові механізми інфраструктурного зразка.

Також, обговорюючи приналежність системно-інфраструктурного рівня усвідомлення практичної площини якісного налаштування інформаційного чинника у структурі механізмів державного управління, окремо слід звернути увагу на поєднувану доповнюючу цілісність "системності" та "інфраструктурності". Таким чином, взаємопрониклива властивість спільних елементів у налаштуванні на узгоджену роботу механізмів державницької практики дозволяє розглядати поняття "інфраструктурного" режиму управління у моделі понятійної співмірності, залучаючи до винайдення спектру понятійного тлумачення саме "системність" площини управління. Звідси, можливо налаштовувати погляди на "інфраструктуру" як на сукупну частину системних елементів цілісності. Звертаючись до наукової творчості Володимира Нікітіна, варто зупинитись на тому, що український дослідник вперше вводить до наукового обігу термін системно-інфраструктурні уявлення, проте, акцентуючи свої науково-теоретичні намагання не на розкритті новітніх значень механізмів державного управління, а на системних аспектах вибудовування європейських потужностей вітчизняної системи освіти. Отже, аналізуючи інфраструктурну сферу організації цілісного середовища, додається і системне її призначення. Коли мова заходить про "зміст освітньої політики", В. А. Нікітін закликає виявляти головні гуманістичні потужності, де організаційне джерело об'єднання формулюється як системно-інфраструктурна форма базових процесів і структур забезпечення. Відтак, Володимир Нікітін прагне відтворити свої уявлення щодо реальної організації режиму діяльнійої структури якісно вибудованого майбутнього соціального життя громадян України, бо "системна організація відповідає ринковій економіці і технологічній культурі, а розвиток і експансія складають ядро системних цінностей" [6, с. 76]. Класифікуючи базові процеси за системно-видовими характеристиками інфраструктурного підпорядкування – довгоочікуване реформуюче призначення державницької

політики, автор "системно-інфраструктурної" парадигми загального налаштування виявляє в середовищі організаційного проектування дослідницькі, конструкторські, проектні, програмні, технологічні системи диференціації, стверджуючи наступну точку зору: "системний підхід є більш гнучким, ніж галузевий і дає можливість легше відтворюватись у відповідь на зовнішні зміни" [6, с. 77].

Зрештою, своєрідність інформаційного сполучника системно-інфраструктурного підходу у поступі аналізу вимірів механізмів державного управління в найбільшій мірі сприятливо розкривається ще й під час залучення вже вище згаданих досліджень, пов'язаних із процесами інноваційного наукового огляду засобів системного адміністрування. Адже, окрім понятійного чинника "соціальної інфраструктури", корені теоретичного багатоманіття тлумачення інфраструктурного чинника також тяжіють і до структури технологічного процесу електронного занурення у своєрідну ієрархію програмного виконання накопичених схем аналізу, де саме "система організаційного управління створює основи для керування розподілом дій у системній інфраструктурі нових системних надбудов, розробок і модифікацій" Варто нагадати, що "лише системний адміністратор відповідає за створення інфраструктури...", який вірно приймає та обирає якісно усвідомлене рішення з приводу розуміння певної властивості, коли "на останньому кроці для кожної системи інфраструктури повинен бути визначений глобальний або специфічний клас об'єкта в параметрах вимірів системи" [3]. Якщо виходити з того, що в основі класичного визначення механізмів державного управління лежить уявлення про відношення державновиконавчих механізмів до відповідних "способів розв'язання суперечностей явища чи процесу в державному управлінні" [2, с. 421], то і понятійний рух системно-інфраструктурних вимірів у режимі інформаційного сполучника інноваційних засобів системного адміністрування доповнює зазначене визначення, але окрім "способів розв'язання" демонструє також і певний додатковий інваріант, який доречно проявляється у особливих властивостях, а саме: гнучкість в теоретичному обґрунтуванні та нагальність практичного використання цього важливого термінологічного поєднання у інформаційних механізмах державного управління.

Висновки та перспективи подальших розвідок даного дослідження базуються на позиціях ґрунтовного окремого вивчення кращих зразків вітчизняного та зарубіжного науково-теоретичного досвіду щодо формування актуальних базових позицій з приводу новітнього системно-інфраструктурного методологічного виміру якісного налаштування та звернення до інформаційних чинників відносно детального розгляду взаємодіючих понятійних елементів внутрішньої природи механізмів державного управління у межах як багатофункціональної організаційної

площини системного аналізу, так і соціальної інфраструктури наглядово-виконавчих функцій скоординованого державницького поступу.

Список використаних джерел

1. Малиновський В. Я. Словник термінів і понять з державного управління. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kds.org.ua/node/609/function.session-start>
2. Енциклопедичний словник з державного управління / уклад.: Ю. П. Сурмін, В. Д. Бакуменко, А. М. Михненко та ін. – К.: НАДУ, 2010. – 820 с.
3. Системное администрирование. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.redov.ru/kompyutery_i_internet/sap_r_3_sistemnoe_administrirovaniye/p9.php
4. Шарий В. І. Антикризисні технології як механізм реалізації цілей державного управління: Автореф. дис... канд. наук з держ. упр.: 25.00.02 / В.І. Шарий; Нац. акад. держ. упр. при Президентові України. – К., 2006. – 20 с.
5. Андрущенко В. П., Михальченко М. І. Сучасна соціальна філософія. – К., 1996. – 370 с.
6. Никитин В. А. Идея образования или содержание образовательной политики. – К.: Оптима, 2004. – 205 с.

References

1. Malinov'skiy V. Y. Slovyk terminiv ta ponyat' z derzhavnogo upravlinnya. – [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.kds.org.ua/node/609/function.session-start>
2. Enzyclopedichniy slovnik z derzhavnogo upravlinnya / uklad. U. P. Surmin, V. D. Bakumenko, A. M. Mihnenko ta in. – K.: NADU, 2010. – 820 s.
3. Sistemnoe administrirovaniye. – [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: http://www.redov.ru/kompyutery_i_internet/sap_r_3_sistemnoe_administrirovaniye/p9.php
4. Sharyi V. I. Anti-crisis technologies as the mechanism of carrying out the objectives of public administration; Avtoref. diss. cand. n. z derzh. upr.: 25.00.02 / V. I. Sharyi; Naz. acad. derzh. upr. pri Prezidentovi Ukraïni. – K., 2006. – 20 s.
5. Nikitin V. A. Ideya obrazovaniya, sodержanie obrazovatel'noy politiki. – K.: Optima, 2004. – 205 s.
6. Andrushenko V. P., Mihal'chenko M. I. Suchasna sozial'na filosofiya. – K., 1996. – 370 s.

Рецензент: Предко О. І., д. філос. н., проф.